

‘Op een hbo- opleiding leer je geen brood bakken’

Het dagelijks leven van Kayleigh Nas draait om bakken. Als ze niet zelf met haar handen in het deeg zit, dan is de Boulangerstudent wel op school om erover te leren. Tijdens het volgen van het keuzevak koken en bakken raakt ze meteen verslingerd aan het bakkersvak. ‘Toen ik dat eenmaal had gedaan, wilde ik niets anders meer.’ Het bakken, koken en serveren is een perfecte match. ‘Ik ben heel geschikt om met mijn handen bezig te zijn. Dat gaat veel beter dan in de boeken zitten.’

K

Kayleigh komt uit Uft, niet ver bij Doetinchem vandaan. Ze woont daar al haar hele leven. Vier dagen in de week, van woensdag tot en met zaterdag, werkt de boulanger in spe in een bakkerij. Dat betekent vroeg opstaan: doordeweeks begint ze om zeven uur 's ochtends, op zaterdag om vijf uur. Het levert geen problemen op. 'Het hoort erbij. Het bakken vind ik zo leuk dat het me niet uitmaakt hoe laat ik moet beginnen. Ik pas mijn ritme er gewoon op aan.' Op maandag en dinsdag gaat ze naar het Summa College in Eindhoven om haar studie te volgen. Om de reistijd en vooral ook -kosten in te perken, verblijft de studente op schooldagen in een hotel in Hilvarenbeek, want vanuit de overheid is er geen tegemoetkoming voor studenten die een zogenoemde

beroepsbegeleidende leerweg volgen. Een bbl-studie betekent een combinatie van werken en leren, waarbij je in dienst bent van een erkend leerbedrijf. De inkomsten vanuit het dienstverband zijn de reden om geen recht op studiekostenvergoeding te hebben. 'Alle school- en reiskosten zelf vergoeden is wel pittig. Als je net rond het minimumloon verdient en aan de andere kant van het land naar school gaat, kom je gewoon niet rond.' De Uftse woont daarom nog bij haar ouders. Dat is deels omdat haar werk in de buurt is van het ouderlijk huis, maar ook omdat haar inkomsten niet genoeg zijn om aan een woning te komen. Kayleigh vindt het nu nog wel gezellig thuis, maar zou in de nabije toekomst graag kijken naar de opties voor een eigen huisje in Brabant. Daar wil ze gaan wonen omdat ze dan aan haar volgende opleiding kan beginnen: Patisserie. Deze vervolgstap hoort helemaal bij het uitgestippelde pad. 'Ik heb een doel voor ogen: ik wil uiteindelijk als docent aan de slag bij een mbo-opleiding binnen het bakkersvak. Nieuwe mbo-studenten wil ik graag de fijne kneepjes van het vak gaan leren.' Deze ambitie komt voort uit haar eigen goede ervaring met haar eigen docenten. 'Een do-

'Ik heb er misschien wat langer over gedaan, maar ik ben er alsnog gekomen'

cent heeft mij zo geïnspireerd met zijn supergoede hulp, hij heeft me laten inzien dat een goede docent heel erg belangrijk is. Ik wil hetzelfde doen als wat hij voor mij heeft gedaan. Ik wil anderen helpen.'

Het mooiste en het belangrijkste dat de studente zelf heeft geleerd op haar mbo-opleiding is dat ze meer kan dan ze zelf vaak denkt. 'In het begin van mijn schooltijd zag ik hele mooie taarten voorbij komen en dacht ik gelijk dat ik dat zelf nooit zou kunnen maken. Maar met veel oefenen en vallen en opstaan lukt het mij uiteindelijk ook.' Al vanaf de basisschool heeft Kayleigh wel eens de gedachte dat zij misschien niet kan wat anderen wel kunnen. 'Ik heb geen talentknobbel, mijn cijfers waren nooit zo goed, ik liep achter op mijn klasgenoten.' In groep acht sluit ook haar citotoetscore aan bij die tendens: 'Ik had het laagste van het laagste.' Daardoor is de vervolgstap in de schoolcarrière de basisplusklas op het vmbo; een klas met minder leerlingen dan gemiddeld, zodat de docenten meer aandacht per leerling hebben. Kayleigh is een rustige, stille en enorm gemotiveerde vmbo-leerling. Ze zit vaak extra lang aan haar schoolwerk om toch een zes of

een zeven te halen. 'Ik wilde altijd het beste eruit halen. Wat de rest om mij heen doet, mijn klasgenoten bijvoorbeeld, dat interesseert me niet zoveel. Ik doe mijn eigen ding en ik wil mijn doelen bereiken.' Na twee jaar wordt door haar ijverige werkhouding het basisplustniveau verruild voor basiskader. Hoewel het in de schoolbanken niet vanzelf gaat, heeft Kayleigh een positieve kijk op haar prestaties: 'Ik heb er misschien wat langer over gedaan, maar ik ben er alsnog gekomen.' De titel 'zelfstandig werkend bakker' haalt ze in 2019 binnen met het afronden van de niveau 3-opleiding. Ook doet ze in dat jaar mee aan landelijke vakwedstrijden. Ze traint na haar werkdag nog zes tot zeven uur, en dat loont. 'Het winnen van de tweede plaats voelde echt als een beloning voor het harde werken.' Na twee jaar volledig te hebben gewerkt in een bakkerij, begint ze in 2021 aan haar huidige opleiding. Als haar toenmalige werkgever niet staat te springen om deze keuze, wisselt ze van werkplek. Dat bevalt tot op de dag van vandaag erg goed. Samen met haar baas en twee andere medewerkers die ook nog in opleiding zijn, runt Kayleigh de bakkerij. Dat er verschillende opleidings- →

‘Alles op papier zetten vind ik echt het zwaarst’

niveaus zijn binnen het team, vindt ze alleen maar waardevol. ‘Je kunt altijd van elkaar leren. Mijn collega heeft misschien een lager opleidingsniveau dan ik, maar ik leer alsnog van hem. En mijn baas leert ook van mij.’

Van een mindere waardering om haar opleidingsniveau heeft Kayleigh over het algemeen dan ook geen last. Alleen op de eerstejaars stageplek van haar niveau 3-opleiding voelde zij zich niet gewaardeerd als stagiaire die veel wil leren. ‘Ik moest alleen maar fruit op gebak leggen, broodjes in de winkel leggen en bakplaten schoonmaken. Dat kan een stagiaire nog wel, zeiden ze tegen mij.’ Dat een mindere waardering om opleidingsniveau op andere plekken wel voorkomt, kan ze wel begrijpen. ‘Sommige mbo-opleidingen zijn er ook op het hbo. Dan wordt een plek natuurlijk snel vergeven.’ In het bakkersvak heeft zij daar niet mee te maken: ‘Als bakker word je heel erg gewaardeerd, want bakkers zijn heel hard nodig. Op een hbo-opleiding leer je niet om een brood bakken.’ De weg naar de eindstreep van haar huidige opleiding is ingezet, maar dat gaat niet vanzelf. Kayleigh ervaart de periode van de voorbereiding op de examens als pittig

en zwaar. Naast de afronding van de vakken Nederlands en rekenen moet er voor het praktijkexamen een groot portfolio worden geschreven. Binnen een thema, in Kayleighs geval ‘de Achterhoek’, moeten er negen verschillende producten worden ontwikkeld. In het portfolio moet dit worden uitgewerkt met recepturen, foto’s en onderzoek. ‘Ik zit nu al op tachtig pagina’s en daar moeten er nog minstens vijftig bij. Alles op papier zetten vind ik echt het zwaarst.’ De gedachte om met haar studie te stoppen is als een heel reële optie door haar hoofd gevlogen. ‘Ik dacht dat het me niet meer ging lukken. Het aantal weken zag ik steeds minder worden, terwijl het aantal onderdelen steeds méér leek te worden.’ Gelukkig heeft haar mentor haar toch van het idee af kunnen praten door haar met beide benen op de grond te zetten. ‘Hij vertelde me dat ik er heel goed voor sta en dat ik best wel bij ben. En dat ik het niet té perfect moet willen doen, en mezelf wat rust moet gunnen.’

PASPOORT

NAAM

Kayleigh Nas

GEBOORTEDATUM

6 november 1999

WOONPLAATS

Ulft, Gelderland

SCHOOL

Summa College,

Eindhoven

OPLEIDING

Boulangier, niveau 4

